

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudkyň JUDr. Dalily Marečkové a JUDr. Jarmily Hanušové, v právní věci **žalobkyně Nejvyšší státní zástupkyně JUDr. Renaty Vesecké**, se sídlem Jezuitská 4, 660 55 Brno, proti žalovanému **Městskému úřadu Beroun**, se sídlem Husovo náměstí 68, 266 45, Beroun, za účasti osoby zúčastněné na řízení **P■■■■ B■■■■**, bytem **Č■■■■, K■■■■**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 3100/2007/DOPR-ŠP/390/07 ze dne 17.9.2007,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného č.j. 3100/2007/DOPR-ŠP/390/07 ze dne 17.9.2007 se v části, kterou byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“, na dobu 6 měsíců, ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala žalobu proti v záhlaví citovaném rozhodnutí žalovaného, kterým byl P■■■■ B■■■■ uznán vinným přestupkem podle § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a § 22 odst. 1 písm.f) bod 2 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění platném v době spáchání přestupku. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,-Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí. Žalobu žalobkyně odůvodnila tím, že podle § 81 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb., řidičské oprávnění skupiny „A“ opravňuje k řízení motocyklu s postranním vozíkem nebo bez něj. Pokud je řidiči, který se dopustil dopravního přestupku při řízení motorového vozidla vyžadující řidičské oprávnění skupiny „B“, vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“, lze v uložení takové sankce spatřovat porušení zákona a zrušení napadeného rozhodnutí je v závažném veřejném zájmu. V části týkající se uložení sankce zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců je rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť správní orgán neodůvodnil, z jakého důvodu přistoupil k uložení tohoto druhu sankce, který nemůže mít ani preventivní ani represivní účinek. Žalobkyně navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo v části uložení zákazu činnosti zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření žalovaný uvedl, že v přestupkovém řízení jednal v dobré víře, když s ohledem na osobu obviněného, který si své jednání uvědomoval a upřímně jej litoval, uvedenou sankci uložil výjimečně, neboť chtěl na obviněného působit jak výchovně, tak represivně, nikoliv však likvidačně.

Osoba zúčastněná na řízení, P■■■■ B■■■■, ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že v jeho případě nelze shledat závažný veřejný zájem, který Nejvyšší státní zástupkyně uvádí jako důvod podání žaloby podle § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a proto předpokládá, že soud s ohledem na zjevnou absenci této podmínky řízení odpovídajícím způsobem rozhodne.

Krajský soud v Praze podle § 65 a násl. s.ř.s., přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce a osoba zúčastněná na řízení se na výzvu soudu k takovému projednání věci nevyjádřili a žalovaný s uvedeným postupem projevil souhlas (§ 51 s.ř.s.).

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že rozhodnutím žalovaného ze dne 17.9. 2007, které nabylo právní moci dne 5.10. 2007, byl P■■■■ B■■■■, nar. ■■■■■, uznán vinným přestupkem podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o přestupcích a za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu šesti měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Citované rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že obviněný P■■■■ B■■■■ dne 21.6. 2007 jízdou vozidlem Škoda Octavia, registrační značky ■■■■■, překročil povolenou rychlost v obci o 46 km/hodinu, přičemž jednání obviněného bylo prokázáno jeho doznáním, písemným oznámením o přestupku, úředním záznamem ze dne

21.6. 2007, fotodokumentací, ověřovacím listem č. 144/05 autorizovaného metrologického střediska. Ke stanovení druhu sankce a její výměry žalovaný uvedl, že sankce uložil dle § 22 odst. 7 zákona o přestupcích a přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným při šetření a projednávání přestupku, k finanční situaci obviněného, k přístupu obviněného při projednávání přestupku, ke stupni nebezpečnosti protiprávního jednání, dále k osobě obviněného, neboť se jedná o osobu jinak bezúhonnou, která si své jednání uvědomuje a tohoto lituje. Z uvedených důvodů uložil správní orgán sankci na samé hranici dolní sazby a sankce zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel byla uložena rovněž na dolní hranici sazby, přičemž se tato sankce vztahuje jen na vozidla patřící do skupiny řidičského oprávnění „A“, na další skupiny a podskupiny řidičských oprávnění, kterých je obviněný držitelem, se tato sankce nevztahuje.

Podle § 22 odst. 7 zákona o přestupcích se za přestupek podle odst. 1 písm. f) bod 2 citovaného ustanovení (*přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o provozu na pozemních komunikacích nebo dopravní značkou v obci o 40 km/hodinu a více*) uloží pokuta od 5.000,-Kč do 10.000,-Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku.

Podle § 14 odst. 1 zákona o přestupcích zákaz činnosti lze uložit jen za přestupky uvedené ve zvláštní části tohoto zákona nebo v jiném zákoně a na dobu tam stanovenou, nejdéle na dva roky, a jde – li o činnost, kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, nebo k níž je třeba povolení nebo souhlasu státního orgánu, a spáchal – li pachatel přestupek touto činností nebo v souvislosti s ní.

Podle § 81 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, řidičské oprávnění skupiny A opravňuje k řízení motocyklů s postranním vozíkem nebo bez něj. Podle odst. 4 citovaného ustanovení řidičské oprávnění skupiny B opravňuje k řízení: a) motorových vozidel, s výjimkou vozidel uvedených v odstavcích 2, 3 a motocyklu o výkonu nad 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost přesahujícím 0,16 kW/kg nebo motocyklu s postranním vozíkem a s poměrem výkonu/hmotnost přesahujícím 0,16 kW/kg, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 3.500 kg a s nejvýše 8 místy k sezení, kromě místa řidiče; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojně vozidlo o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 750 kg, b) traktorů a pracovních strojů samojízdných, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 3.500 kg, c) jízdních souprav složených z motorového vozidla podle písmene a) nebo b) a přípojně vozidla, pokud maximální přípustná hmotnost soupravy nepřevyšuje 3.500 kg a maximální přípustná hmotnost přípojně vozidla nepřevyšuje pohotovostní hmotnost motorového vozidla.

Účelem trestu zákazu činnosti je především zabránit přestupci v dalším páčání přestupku, k němuž mu tato činnost mohla vytvořit podmínky, a výchovně ovlivnit přestupce i jiné občany. Činnost, kterou lze zakázat, musí být vždy v přímé, bezprostřední souvislosti se spáchaným přestupkem, musí jít tedy o činnost, která v minulosti spáchání přestupku umožnila a jejíž výkon by mohl přestupci umožnit spáchání tohoto přestupku i v budoucnu.

Soud se ztotožnil s názorem žalobce, že uložená sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců je porušením zákona o přestupcích. Z logického a systematického výkladu citovaného zákona vyplývá, že bude –li obviněnému prokázáno, že se dopustil přestupku (o čemž v posuzovaném případě není sporu), lze mu zakázat jen tu činnost, již se protiprávního jednání dopustil. Pouze takovým postupem může být naplněn výchovný a represivní účinek

postihu. V projednávaném případě byla uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“, ačkoliv samotný přestupek byl spáchán řízením motorového vozidla, k jehož řízení je třeba řidičského oprávnění skupiny „B“ a vyšší. Nadto žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil druh uložené sankce, když bez vazby na konkrétní okolnosti případu uvedl pouhý výčet obecných kritérií, z nichž není seznatelné, k jaké sankci se vztahují.

K námitce osoby zúčastněné na řízení, týkající se posouzení závažného veřejného zájmu, který při podání žaloby shledala Nejvyšší státní zástupkyně, soud uvádí, že úvaha, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem (§ 66 odst. 2 s.ř.s.), nepodléhá přezkumu správními soudy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.11. 2007, sp.zn. 8 As 27/2006).

Soud z výše uvedených důvodů rozhodnutí žalovaného v části týkající se uložení zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný znovu za spáchaný přestupek uloží sankci zákazu činnosti ve smyslu § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 přestupkového zákona ve spojení s ust. § 14 přestupkového zákona, přičemž se podrobně vypořádá se všemi kritérii rozhodnými pro určení druhu sankce a její výměry, zejména s ohledem na konkrétní okolnosti případu.

Obiter dictum k námitce žalovaného, odůvodňující druh uložené sankce osobou obviněného a jeho projevenou upřímnou lítostí, soud podotýká, že ust. § 11 odst. 3 přestupkového zákona správnímu orgánu umožňuje od uložení sankce upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Soud dále připomíná, že podle § 20 zákona o přestupcích přestupek nelze projednat, uplynul – li od jeho spáchaní jeden rok, přičemž dle ust. 41 s.ř.s. stanoví-li zvláštní zákon ve věcech přestupků, kárných nebo disciplinárních nebo jiných správních deliktů (dále jen "správní delikt") lhůty pro zánik odpovědnosti, popřípadě pro výkon rozhodnutí, tyto lhůty po dobu řízení před soudem podle tohoto zákona neběží.

Žalovaný nebyl úspěšný ve věci, proto mu náhrada nákladů nenáleží (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), žalobci podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly. Rovněž osobě zúčastněné na řízení nebyla uložena povinnost, při jejímž plnění by jí vznikly náklady (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně (§ 102 a násl. s.ř.s.). Kasační stížnost se podává dvojmo u Krajského soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné.

V Praze dne 28.5. 2008

Za správnost: Nešporová

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu